

**Směrnice děkana Fakulty přírodovědně-humanitní a pedagogické
Technické univerzity v Liberci
č. 2/2026**

Název	Pravidla pro uznávání studijních povinností na FP TUL			
	<i>Jméno:</i>	<i>Funkce:</i>	<i>Datum:</i>	<i>Podpis:</i>
Garant	doc. PaedDr. Aleš Suchomel, Ph.D.	Děkan	2. 4. 2026	
Právní kontrola	Mgr. Karel Stuchlík	Právník	2. 4. 2026	
Schválil	doc. PaedDr. Aleš Suchomel., Ph.D.	Děkan	2. 4. 2026	
Odpovědný pracovník	prof. RNDr. Jan Pícek, CSc.	Proděkan	2. 4. 2026	
Revize	00	Účinné od:	7. 4. 2026	
Spisový znak	AI22	Skartační znak	A5	
JID: TUL1001570976		Č.j.: TUL26/5815/036200		

Článek 1

Předmět úpravy a účel směrnice

1. Tato směrnice stanoví podrobnosti postupu při uznávání absolvovaných částí studia a jednotlivých studijních povinností podle čl. 29 Studijního a zkušebního řádu TUL (dále jen „SZŘ“), a to zejména v případech:
 - a) rozsáhlého uznání studijních povinností absolvovaných v jiném studijním programu na vysoké škole (dále jen „VŠ“),
 - b) uznávání studijních povinností absolvovaných na vyšší odborné škole (dále jen „VOŠ“),
 - c) žádostí zahrnujících klíčové studijní milníky (zejména státní závěrečnou zkoušku nebo její části).

Článek 2

Základní zásady rozhodování

1. Na uznání studijních povinností nemá student právní nárok
2. Každá žádost se posuzuje individuálně, avšak při zachování zásady, že v obdobných případech se postupuje obdobně.
3. Při rozhodování se vychází zejména ze:
 - a) studijního programu, do něhož je student aktuálně zapsán, a jeho studijního plánu,
 - b) profilu absolventa a výsledků učení,
 - c) obsahu a způsobu ověření uznávané povinnosti,
 - d) kritérií stanovených touto směrnicí.
4. Při posuzování rozsahu uznání se vychází z kumulativního součtu již uznaných studijních povinností v rámci daného studijního programu; a to i v případě podávání více dílčích žádostí.

Článek 3

Zdroje uznání

1. Pro účely této směrnice se rozlišují tyto zdroje uznání studijních povinností absolvovaných:
 - a) v předchozím nebo souběžném studiu ve studijních programech uskutečňovaných TUL nebo její fakultou,
 - b) v předchozím nebo souběžném studiu na VŠ v České republice nebo v zahraničí,

- c) v rámci akreditovaných studijních programů celoživotního vzdělávání (dále jen „CŽV“) podle § 60 odst. 2 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o VŠ“),
- d) v rámci studia v akreditovaném vzdělávacím programu na VOŠ podle § 68 odst. 1 písm. d) zákona.
2. Uznávání studijních povinností z jednotlivých zdrojů se řídí SZŘ a touto směrnicí; u CŽV se postupuje v rozsahu a za podmínek stanovených SZŘ.
 3. Uznávání studijních povinností z VOŠ se posuzuje ve zvláštním režimu podle čl. 9 této směrnice.

Článek 4

Souběžné studium a překryv studijních povinností

1. V případě souběžného studia, v němž dochází k obsahovému překryvu studijních povinností, se tatáž studijní povinnost považuje za plněnou pouze v jednom studijním programu (tzv. primární plnění).
2. Za studijní program, v němž je studijní povinnost plněna primárně, se považuje program, ve kterém byla příslušná studijní povinnost zapsána dříve.
3. Byla-li obsahově shodná nebo obdobná studijní povinnost zapsána ve stejný den ve více studijních programech, určí primární program student v žádosti o uznání; neučiní-li tak nebo vzniknou-li pochybnosti, určí primární program děkan.
4. V dalším studijním programu lze obsahově shodnou nebo obdobnou studijní povinnost uznat pouze postupem podle SZŘ a této směrnice, a to až po prokazatelném splnění studijní povinnosti v programu, v němž byla plněna primárně.
5. Podkladem pro uznání nemůže být pouze předchozí uznání téže nebo obdobné studijní povinnosti v jiném studijním programu; podkladem musí být původně splněná studijní povinnost a podklady umožňující posouzení jejího obsahu, rozsahu a způsobu ověření.
6. Při opakovaných nebo postupných žádostech o uznání mezi týmiž souběžně studovanými programy se postupuje při zachování zásad podle čl. 2 odst. 4 této směrnice.
7. Tímto článkem nejsou dotčena zvláštní pravidla pro klíčové studijní milníky podle čl. 7 této směrnice.

Článek 5

Vymezení pojmů pro účely této směrnice

1. Rozsáhlým uznáním se pro účely této směrnice rozumí žádost, jejímž vyhověním by došlo:
 - a) k uznání více než 50 % kreditů potřebných k řádnému ukončení studia, nebo
 - b) k uznání klíčových studijních milníků podle odst. 2, nebo
 - c) ke kumulativnímu (včetně dříve uznaných povinností) uznání více než 50 % kreditů studijního programu, nebo
 - d) k uznání všech studijních povinností, které je podle studijního plánu nutné splnit, aby bylo možné vykonat konkrétní část státní závěrečné zkoušky.
2. Klíčovými studijními milníky se rozumí:
 - a) státní závěrečná zkouška nebo její část (zejména obhajoba závěrečné práce a odborná rozprava),
 - b) studijní povinnosti bezprostředně navázané na zpracování závěrečné práce (bakalářská nebo diplomová); těmito povinnostmi se rozumí předměty, jejichž účelem je vedení, průběžná kontrola nebo metodická podpora zpracování závěrečné práce, včetně její průběžné prezentace nebo odevzdání dílčích částí, bez ohledu na jejich konkrétní název ve studijním plánu.

3. Stěžejním předmětem se rozumí předmět profilujícího základu.

Článek 6 **Kritéria posuzování uznání**

1. Při rozhodování o uznání se posuzuje zejména skutečný obsah a úroveň uznávané studijní povinnosti; samotná tematická podobnost názvu předmětu není dostačující. Posuzuje se zejména:
 - a) časový odstup od absolvování studijní povinnosti,
 - b) věcná shoda obsahu (téma, hloubka, rozsah),
 - c) shoda úrovně výsledků učení (nejen tematický překryv, ale i požadovaná úroveň znalostí a dovedností),
 - d) rozsah studijní zátěže a kreditové ocenění,
 - e) způsob ukončení a ověření (zkouška, klasifikovaný zápočet, zápočet apod.),
 - f) hodnocení studijní povinnosti (včetně klasifikace),
 - g) vztah uznávané studijní povinnosti ke klíčovým výsledkům učení a profilu absolventa studijního programu,
 - h) kumulativní rozsah již uznaných studijních povinností v daném studijním programu.
2. U stěžejních předmětů se při posuzování uznání klade zvýšený důraz na prokázání shody výsledků učení a způsobu jejich ověření.

Článek 7 **Pravidla uznávání a rozdílové povinnosti**

1. Při uznávání klasifikovaných stěžejních předmětů děkan zpravidla uzná pouze studijní povinnosti hodnocené nejhůře stupněm velmi dobře mínus (2,5) nebo lepším (tj. v klasifikaci ECTS D nebo lepším), popřípadě jejich ekvivalentem.
2. U stěžejních předmětů hodnocených hůře než stupněm velmi dobře mínus (2,5) může děkan výjimečně rozhodnout o uznání, pokud:
 - a) garant studijního programu souhlasí s uznáním,
 - b) ostatní kritéria podle čl. 6 této směrnice svědčí ve prospěch uznání,
 - c) uznání je přiměřené povaze studijní povinnosti.
3. Státní závěrečná zkouška nebo její část z předchozího nebo souběžného studia se neuznávají, ledaže děkan ve zvlášť odůvodněných případech souběžného studia rozhodne jinak.
4. Studijní povinnosti bezprostředně navázané na zpracování závěrečné práce (bakalářské nebo diplomové) se neuznávají, ledaže děkan ve zvlášť odůvodněných případech rozhodne jinak.
5. Při posuzování žádosti se neuznávají studijní povinnosti splněné před dobou delší, než je maximální doba studia stanovená pro příslušný typ studijního programu podle SZŘ, ledaže děkan ve zvlášť odůvodněných případech rozhodne jinak.
6. Pokud je shoda uznávané studijní povinnosti pouze částečná nebo je třeba doplnit ověření některých výsledků učení, děkan má právo rozhodnout o:
 - a) částečném uznání spojeném s předepsáním rozdílové zkoušky, nebo
 - b) předepsání jiné rozdílové studijní povinnosti (seminární práce, projekt, praxe, kolokvium apod.).
7. V rozhodnutí se v případě rozdílové povinnosti uvede alespoň její obsah, způsob ověření a lhůta pro splnění.

Článek 8

Zvláštní režim pro rozsáhlé uznání

1. V případech rozsáhlého uznání si děkan vyžádá stanovisko garanta studijního programu.
2. Stanovisko podle odst. 1 obsahuje stručné a věcně konkretizované odůvodnění, zejména ve vztahu ke kritériím podle čl. 6 odst. 1 písm. b), d), f), g) a h) této směrnice.
3. V případě rozsáhlého uznání se v rozhodnutí vždy výslovně uvede:
 - a) celkový počet uznaných kreditů (včetně kumulativního součtu),
 - b) výčet uznaných a neuznaných studijních povinností,
 - c) zdůvodnění rozhodnutí.
4. Děkan zpravidla stanoví takový rozsah uznání, aby student v příslušném studijním programu na FP TUL splnil alespoň 40 % minimální kreditové hodnoty studijního programu, a to při zachování pravidel pro klíčové studijní milníky podle této směrnice. Odchyłka je možná pouze ve výjimečně odůvodněných případech. Jestliže s ohledem na větu první tohoto odstavce nelze žádosti vyhovět v plném rozsahu, určí děkan v rozhodnutí, které konkrétní studijní povinnosti se uznávají a které nikoli; přitom přihlédne i k preferenci uvedené studentem v žádosti, není-li to v rozporu s pravidly pro klíčové studijní milníky, profilem absolventa studijního programu a návazností studijního plánu.
5. U stěžejních předmětů může děkan rozhodnout o:
 - a) plném uznání předmětů,
 - b) částečném uznání předmětů spojeném s předepsáním rozdílových povinností,
 - c) neuznání předmětů s odůvodněním založeném na odlišné úrovni, rozsahu nebo způsobu ověření.

Článek 9

Uznávání studijních povinností absolvovaných na VOŠ

1. Studijní povinnosti absolvované v akreditovaném vzdělávacím programu na VOŠ lze uznat v mezích zákona o VŠ a SZŘ.
2. Uznání z VOŠ se posuzuje vždy se zvýšeným důrazem na:
 - a) věcnou shodu obsahu,
 - b) úroveň výsledků učení odpovídající požadavkům studijního programu na vysoké škole,
 - c) rozsah studijní zátěže a způsob ukončení a ověření,
 - d) význam uznávané povinnosti pro profil absolventa studijního programu fakulty.
3. Děkan zpravidla stanoví takový rozsah uznání, aby student v příslušném studijním programu splnil alespoň 40 % minimální kreditové hodnoty studijního programu, a to při zachování pravidel pro klíčové studijní milníky podle této směrnice. Současně se při uznávání z VOŠ přihlíží k době uplynulé od splnění studijní povinnosti. Studijní povinnosti splněné před dobou delší, než je maximální doba studia stanovená pro příslušný typ studijního programu podle SZŘ, se neuznávají, ledaže děkan ve zvlášť odůvodněných případech rozhodne jinak.
4. Jestliže s ohledem na kritéria podle odst. 2 nebo na rozsah uznání podle věty první odst. 3 nelze žádosti vyhovět v plném rozsahu, určí děkan v rozhodnutí, které konkrétní studijní povinnosti se uznávají a které nikoli; přitom může stanovit rozdílové povinnosti a přihlédne i k preferenci uvedené studentem v žádosti, není-li to v rozporu s pravidly pro klíčové studijní milníky, profilem absolventa studijního programu a návazností studijního plánu.
5. Pokud nelze shodu plně prokázat, lze stanovit rozdílové povinnosti nebo žádosti vyhovět pouze zčásti.

Článek 10
Odůvodnění rozhodnutí

1. Rozhodnutí o neuznání nebo částečném uznání studijní povinnosti musí být konkrétně odůvodněno tak, aby bylo přezkoumatelné.
2. Za relevantní důvody lze považovat zejména:
 - a) nedostatečnou shodu obsahu,
 - b) odlišnou úroveň výsledků učení,
 - c) odlišný způsob ověření,
 - d) časový odstup a zastarání obsahu nebo dovedností,
 - e) klíčový význam studijní povinnosti pro profil absolventa a závěrečné ověření výsledků učení,
 - f) kumulativní rozsah již uznaných studijních povinností a potřebu zachovat plnohodnotné absolvování studijního programu,
 - g) potřebu ověřit kompetence specifické pro konkrétní studijní program nebo kombinaci.
3. Odůvodnění musí být formulováno tak, aby bylo použitelné pro zachování jednotné rozhodovací praxe v obdobných případech.

Článek 11
Závěrečné ustanovení

1. Směrnice nabývá účinnosti dnem zveřejnění.